

Ronja V. NASPROTJA

Bela luna,
ki na črnem nebu žari,
nad temnim gozdom
pa megla leži.

Slišim mirno
potoka žuborenje,
in mogočnega
slapa bučenje.

Nekje v daljavi
tuli volk,
spet nekje pa vlada
čuden molk.

Stojim na
nizkem bregu,
vrhovi gora
pa se bleščijo v snegu.

A najlepše pa so zvezde,
saj vsaka se blešči,
prav tako,
kot Njegove oči...

Ronja Vodopivec, 6. b